

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.1. Anacephalæosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

Octo secunda Deum. Octo tertia peccatum
tuum.

§. I. *Anacephalaosis.*

Nunc ego te , optime Adolefcens, ad te
ipsum revoco, te tibi sisto. Considerâsti? per-
pendisti? quæ igitur tua mens? qui sensus?
Rogo te, quâ fieri potest , ut homo rationis
compos, ut Christianus , in tam horribilem
omnium malorum voraginem sciens vo-
lensque se præcipitet? Vidisti, uti voluptas
brevissima, spurcissima, amarissima, scopu-
lus omnium bonorum, vitæ, valetudinis,
incolunitatis, famæ, honoris, pudicitia,
tranquillitatis animi, gratiæ divinæ atque
humanæ. Vidisti, uti corporis vires infrin-
geret, cursum annorum imminueret, æter-
nitatis pœnam non contraheret. Vidisti, ut
in ordinem bestiarum suâ spurcitiæ, imò in-
fra bestias & in numero dæmonum suâ ma-
litiâ collocaret, & aliquid pejus afferret in-
forno, quem peccato præferunt Sancti. Vi-
disti, ut omnibus virtutibus spoliatos, præ-
sidiisque cæli, suffragiis Ecclesiæ, communi-
one Sanctorum, protectione Dei & Angelo-
rum, mancipia efficeret diaboli, milites ejus
& contubernales, desertores Christi, chari-
tatis parricidas, impios, efferatos, perduel-
les, pertinaces, atque in proprium exitium

æaco

DE TIMORE DOMINI. 33

cæco impetu ruentes. Vidisti, vidisti effrænata mentis & in malo obstinatae horribilem & omni monstro horribiliorem imaginem; ejus jugulo imminentem hostem, dæmonem & Deum, mortem hanc & æternam. Vidisti etiam, quàm gravis esset illa culpa, quæ Dei majestatem imminueret, potentiam contemneret, bonitatem calcaret, justitiam irrideret, non se oculis subtrahens divinis; sed opponens, sed ingerens. Vidisti, ut beneficia in tela, indulgentiam in contumeliam, amorem in odium converteret; vitam & suam & Christi, utramque à Deo sibi donatam, disperderet: divinum sanguinem per summam injuriam rursus effunderet, calcaret, exinaniret, novas ei cruces fabricaret, voluntate peior & Judæis, & dæmonibus, licet factis minor.

Denique ne putares fieri ista grandiora dicendo; ex pœnis magnitudinem culpæ conjiciendam dedi. Vidisti tragœdias, Angelum, Adamum, te ipsum. Communem omnibus peccantibus scenam, infernum. Ibi tuum jam ardere peccatum, nunc quidem in alienis corporibus, præjudicium & exemplum tui; postea in animo, in membris, in omnibus fibris tuis, nisi cessas. Pœnam porro tantam, ut æternùm sæviat; nec tamen

tantam, ut peccatum expiet. Ad hoc in crucem agendum fuisse Deum, in infinitas clades hominem, etiam in hac vitâ, Incredible odium Dei in peccatum audisti.

§. 2. *Peroratio.*

Quibus probè intellectis, éstne nunc hærendi locus? est gutta sanguinis? est sensus in venis, qui non stupore, formidinèque obri- gescat? Quo non æstu rapi, in quam admirationem non venire debemus amentia, stuporis, furoris, hominum, horrificæ rerum ignorationis? Quid dicis de te ipso? ubi nunc es? quomodo non exclamas? O me miserum! quid egi! egone? O infelicem! quàm immensum pondus malorum! quàm omni ex parte infinitum! quàm sine numero! quàm sine fine? & quorsum? momenti gratiâ? Credam hoc? ego unius horulæ causâ, quæ præterit, quæ evanuit? quid dico? quæ nunquam præteribit, dum ero. Ego Christianus hoc feci? momentum æternitati prætulî? & quoties? & quàm diu? O stultum! ô amentem! ô furiosum! violata ergò, pessumdata, funestata virginitas mea, amissa innocentia, pudor ereptus, Deus abjectus, perdita omnia? Quàm pauca dixi? Heu me, quid dicam? nesciebam ista? toties monitus à Deo: foris, intus, ubique. Ignorabam Christum? Re-

dem